

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/39/2017
Identifikačné číslo spisu: 4112232527
Dátum vydania rozhodnutia: 10.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4112232527.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/14/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 5Co/836/2015-133 z 29. februára 2016, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Topoľčany (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 5C/14/2013-113 z 3. júla 2015 uložil žalobkyni, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za podané odvolanie zo dňa 3. júna 2014, ktorý je 200,- eur (10 x 20,- eur) podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 5Co/836/2015-133 z 29. februára 2016 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že od 1. októbra 2012, t. j. od účinnosti novely zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) uskutočnenej zákonom č. 286/2012 Z. z., nie sú konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od poplatkovej povinnosti, preto žalobcovi v súvislosti s podaním takéhoto návrhu vzniká podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť. Rovnako tak sa poplatníkom v týchto veciach stáva ten, kto podal odvolanie (§ 2 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch). Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že spolplatneniu podlieha len podanie samotnej žaloby

a nie aj ďalšie úkony vo veci samej, medzi ktoré patrí i odvolanie. Poukázal na ust. § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, v zmysle ktorého platí, že ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni, pričom poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá aj v odvolacom konaní vo veci samej. Vznik poplatkovej povinnosti žalobkyne posúdil tiež z hľadiska prechodného ustanovenia § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého platí, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. Zdôraznil, že odvolanie je návrhom na začatie osobitného konania, a to konania odvolacieho. Keďže žalobkyňa podala odvolanie 4. júna 2014, súd prvej inštancie postupoval správne, keď napadnutým uznesením uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie, aplikujúc tak právnu úpravu účinnú v čase vzniku poplatkovej povinnosti. Ako nedôvodné posúdil odvolací súd tiež námietky týkajúce sa nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia s poukazom na to, že predmetné rozhodnutie obsahuje náležitosti požadované ustanovením § 169 ods. 1 OSP a je z neho zrejmé, komu a z akého dôvodu bola poplatková povinnosť uložená, v akej výške a podľa ktorej položky Sadzobníka súdnych poplatkov.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu, pretože súdy jej vyrubili súdny poplatok, ktorý nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané 21. júna 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolačný súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a v mene ktorej koná zamestnankyňa s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne (ďalej aj „dovolateľky“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo/21/2015, 14XCdo/23/2015, 14XCdo/41/2015, 14XCdo/28/2016, 14XCdo/37/2016. Dovolačný súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (ust. § 452 ods. 1 CSP).

8. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady tvrdenej dovolateľkou (ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. § 237 ods. 1 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ust. § 239 OSP, dovolací súd podľa ust. § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky

neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.